

Vsako jutro

Vsako jutro
me prebudi osel
ali oslica
ko z nekega dvorišča
globoko tam spodaj
temnega vlažnega mahovnatega
zariga
sem gor v osmo nadstropje
in zajoče
zahrope
zariga
zavije
iz dna trebuha
iz drobovja
iz dna svoje prastare duše
tožeče
breznadno
samotno
z razparanim glasom
od zdavnaj
od včeraj
od danes
od jutri
tožbo o krivici
nasilju
neusmiljenju močnih
bogatih
velikih
skozi tisočletja
od Adama sem